

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, කෙනෙක් කෙතරම් ගුණවත් වුණත්, මිහිරි වුණත්, ධනවත් වුණත් ඒ කිසිම කෙනෙක්ට ඔබ සිහි නොකළ යුතුයි. ශරීරය සිහි නොකළ යුතුයි.

ප්‍රශ්නය: දැනුම ලබා ගත් දරුවන්ගේ නොල් අතරින් පියා ගැන කියවෙන විට කියැවෙන්නේ කුමන වචනද?
පිළිතුර: ඔහෝ බාබා! ඔබ මට ජීවිත දානය දී ඇත. මිහිරි බාබා, ලෝකයේ ආරම්භය, මැද හා අවසානය පිළිබඳ වූ දැනුම මට ලබා දීමෙන් ඔබ මාට දුකින් මුදවාගෙන ඇත. ඉතින් කෙතරම් නම් මා ඔබට තුනි පුදන්තද?

ප්‍රශ්නය: අවසානයේ බාබාටම මිසක් වෙන කිසිම කෙනෙකුගේ තල්ලුවට ඇදී නොයා සිටීමට නම් ඔබ විසින් කළ යුතු දේ කුමක්ද?

පිළිතුර: බාබා කියනවා: දරුවනි, තත්තාවෙන් කිසිම අමතර දෙයක් තමා ලග තබාගෙන සිටින්න එපා. එලෙස කිසියම් හෝ අමතර දෙයක් තබාගෙන සිටියහොත්, ඒ දේ ඔබට ඒ වෙන අද්දවා ගන්නා නිසා බාබාව සිහි කිරීමට ඔබට අමතක වී යනු ඇත.

ගීතය: දයාබර මනස, ඉවසන්න! ඔබගේ සතුටේ දින අත ලගයි ...

මිමි ශාන්ති. දරුවන් වන ඔබට කවුද ඉවසීම දෙන්නේ? දරුවන්ගේ බුද්ධිය ඉක්මනින්ම යොමු වන්නේ අසීමිත පියා වෙතටයි. ඔබගේ බුද්ධිය ඔහු වෙත යොමු වන්නේ මෙම මොහොතේදී පමණයි. ඇත්තෙන්ම කියනවා නම්, බොහෝ අයගේ සිහිය අසීමිත පියා වෙත යොමු වෙනවා. නමුත් මෙය සංගම යුගය බව ඔවුන් දන්නේ නැහැ. පියා දැන් පැමිණ සිටිනවා. නමුත් සෑම කෙනෙක්ම මේ ගැන එකම වෙලාවකදී දැන ගන්නා එකක් නැහැ. දරුවන් පියාට අයිති වුණා නම් ඔවුන්ට ඒ ගැන දැනගත හැකියි. දරුවන් වන ඔබ දැන් පියා ගැන දන්නවා. බාබා පැමිණ සිටිනා බවත් ඔබ දන්නවා. ඔහු ඔබට ඔබගේ අසීමිත වූ උරුමය ලබා දෙනවා. මීට වසර 5000කට පෙරදීත් ඔහු ඔබට එය ලබා දුන්නා. ඔහු පැමිණෙන්නේ එම අසීමිත වූ ස්වර්ගයේ උරුමය ඔබට ලබා දීම සඳහා පමණයි. අසීමිත පියා වශයෙන් සිටිනා අතර ඔහු ඔබට උගන්වනවා. දෙවියන්, එනම් පියා කතා කරනවා, එනම්, උගන්වනවා. තමන් දැන් පියා ඉදිරියේම අසුන්ගෙන සිටිනා බව දරුවන් වන ඔබට දැන් වැටහෙනවා. බාබා කිසිම ග්‍රන්ථයක් වැනි දෙයක් හදාරා නැහැ. මේ දාදා ඒවා හදාරා තිබෙනවා. ඔහුට හඳුන්වන්නේ දැනුමේ සාගරය කියලයි. සියලු බල ඇති කෙනා වශයෙනුයි. ඔහුම කියනවා: මම වේද ග්‍රන්ථ හා ආගමික ග්‍රන්ථ ගැන ඉතාමත් හොඳින් දන්නවා. ඒ සෑම දෙයක්ම හක්කි මාර්ගයේ සැරසිලියි. ඒවා මා විසින් නිර්මාණය කළ ඒවා නොවෙයි. කවදා ඉදන්ද ඒවා ඉගෙන ගන්න පටන් ගන්නේ කියා ඔවුන්ගෙන් ඇසුවොත්: කිව නොහැකි තරම් කාලයක ඉදන් එය දිගටම කෙරීගෙන එනවා කියා ඔවුන් කියාපි. පියා කියනවා: මට කිසිම කෙනෙක් ඉගැන්වුවෙන් නැහැ, මට පියෙකුත් නැහැ. අන් සෑම කෙනෙක්ම ගර්භාෂයකට ඇතුළු වී තම තමන්ගේ මව්වරුන්ගෙන් පෝෂණය ලබා ගන්නවා. මවකගෙන් පෝෂණය ලබා ගැනීමට මා ගර්භාෂයකට ඇතුළු වන්නේ නැහැ. ගර්භාෂයකට ඇතුළු වන්නේ මනුෂ්‍ය ජීවිතයයි. ස්වර්ණමය යුගයේ ලක්ෂ්මි හා නාරායන් පවා උපත ලැබුවේ ගර්භාෂයක් හරහායි. එමනිසා, ඔවුනුත් මනුෂ්‍යයින්මයි. නාටක සැලැස්මට අනුව මම හරියටම මීට පෙර කල්පයේදීත් මා කළ ආකාරයෙන්ම මෙම ශරීරයට ඇතුළු වෙනවා. වෙන කිසිම කෙනෙක් මේ දේවල් ගැන දන්නේ නැහැ. පියා මෙහි ඉඳගෙන මේ දේවල් ඔබට පැහැදිලි කර කියා දෙනවා: මම ඔබගේ පියායි, ගුරුවරයායි, සත් ගුරුයි. තමාගේ බුද්දිය ඔබට ලබා දෙන්නේ මෙම බාබායි කියා ඔබ දන්නවා. බාබා දැන් ස්වර්ගයේ උරුමය ඔබට ලබා දීම සඳහා පැමිණ සිටිනවා. අපායේ උරුමයක් ඔහු ඔබට දෙන්නේ නැහැ. අසීමිත පියා ඔබට රාජයෝගා උගන්වනවාය යන්න ඔබගේ සිහියේ තිබිය යුතුයි. ස්වර්ගය පිහිටුවන්නේ පියායි. ඔහු කියනවා: මගේ උපදෙස් පිළිපදින්න. මම ඔබට ස්වර්ගයේ පාලකවරුන් බවට පත් කරවමි. පසුව තඹ යුගයේ පටන් ඔබ රාවණ්ගේ උපදෙස් අනුගමනය කරන්න පටන් ගන්නා. ස්වර්ණමය යුගයේදී ඔබට මුක්තිය හෝ ජීවන මුක්තිය සඳහා මිනිසුන්ගෙන් උපදෙස් ලැබෙන්නේ නැහැ. එවන් දෙයක අවශ්‍යතාවයකුත් එහි නැහැ. මිනිස්සු මුක්තිය හා ජීවන මුක්තිය ඉල්ලන්නේ කලී යුගයේදීයි. එක් කාලයක තමන් ස්වර්ගයේ සිටියා. එකල තමන් පාර්ශ්වද්ධව සිටියා කියා මිනිස්සු දන්නවා: ඒ නිසා තමයි, ඔහෝ පාර්ශ්වද්ධකරුවාණනි! ජීවන මුක්තිය ලබා දෙන්නාණනි! අපට ගැලවීම ලබා දෙන්න! කිය කියා කන්නලව් කරන්නේ. ස්වර්ණමය යුගයේදී මිනිස්සු මේ දේවල් වලට කන්නලව් කරන්නේ නැහැ. බාබා පැමිණ සිටිනා බව ඔබ දැන් දන්නවා. රාජයෝගාව හා පහසු දැනුම සඳහා ඔහු ඔබට ඉතාමත් සරල මාර්ග පෙන්වා දෙනවා. ඔහුගේ උපදෙස් හඳුන්වන්නේ ශ්‍රීමත් යන නමිනුයි. ඉහළම ඉහළ කෙනා සත්‍යයයි (දෙවියන්ය). ඔහුට වඩා උසස් කෙනෙක් වෙන නැහැ. ඔහු අපගේ ආධ්‍යාත්මික පියා වන නිසා ඔහු දැනුම ලබා දෙන්නේත්, ආධ්‍යාත්මයට (ජීවයට) පමණයි. භෞතික දරුවන්ට භෞතික පියවරුන් භෞතික දේ සම්බන්ධ දැනුමක් ලබා දෙනවා. එමනිසා, පියා කියනවා: ජීව අවධානයට පත් වී පියාව සිහි කරන්න. වෙන කිසිම භෞතික දෙයක් සිහි නොකළ යුතුයි. ඔබ ජීවයන්ය. මිනිස්සු කෙතරම් යහපත් අය වුණත්, ධනවත් වුණත්, ඉතාමත් මිහිරි වුණත් ඔබ කවදාවත් කිසිම මනුෂ්‍ය ශරීරයක් සිහි නොකළ යුතුයි. ඔබ සිහි කළ යුත්තේ එකම එක උත්තරීතර ජීවය වන උත්තරීතර පියාව පමණයි. ධනවත් කෙනෙකුගේ දරුවෙක් අභිචාර්යයෙන්ම සිහි කරන්නේ තමාගේ පියාව පමණයි. ගාන්ධිජී හා ශාස්ත්‍රිජීව ඔහු සිහි කරන්නේ නැහැ. මිනිස්සු වැඩියෙන්ම සිහි කරන්නේ උත්තරීතර ජීවය වන උත්තරීතර පියාවයි. ඇතැම් අය ලක්ෂ්මි හා නාරායන්වත්, තවත් පිරිසක් රාධෙ හා ක්‍රිෂ්ණාවත් සිහි කරනවා. ඒ අය අතීතයේ සිටි පිරිසක් බවත් ඔවුන් ගැන ඉතිහාසයක් තිබෙනා බවත් මිනිස්සු දන්නවා. ඉහළම ඉහළ කෙනා පියායි. ඔහු අභිචාර්යයෙන්ම නැවතත් ඒවි. ලෝකයේ ඉතිහාසය හා භූගෝලය නැවතත් පුණරාවර්තනය වේවි. කලී යුගයට පසුව ස්වර්ණමය යුගය උදා වේවි. කොහොමනමුත්, දරුවන් වන ඔබ හැරුණු කොට වෙන කිසිම කෙනෙක් මේ ගැන දන්නේ නැහැ. නිකම් කියනවාට මිනිස්සු කියනවා, ඉතිහාසය හා භූගෝලය පුණරාවර්තනය වනවා කියා. නමුත් ඒ කිසිම දෙයක අර්ථයක් ඔවුන් දන්නේ නැහැ. මීට පෙර ඔබත් සිටියේ ඒ විදියටමයි. ඔබත් දැනගෙන සිටියා

ලක්ෂ්මි හා නාරායන් වෙනුවෙන් රාජ්‍යයක් තිබුණා කියා. නමුත් ඒ කෙතරම් කාලයකටද, එයට මොනවාද වුණේ, කොහේද ගියේ කියා කිසිම දෙයක් ඔබ දැනගෙන සිටියේ නැහැ. දැන් ඔබ සෑම දෙයක්ම තම තමන්ගේ උත්සාහයේ ප්‍රමාණයට අනුව අවබෝධ කරගෙන ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරනවා. ඒකත් හොඳයි. ඔබ ඔබගේ සිතිවිලි, වචන හා ක්‍රියා මගින් උදව් කරනවා. දැනුමින් හා යෝග්‍යවෙන් උදව් කිරීමෙන් ඔබ බොහෝ පිරිසකට යහපත සලසනවා. ශාන්ති හමුදාව වන ඔබ දෙයාකාරයකින් ප්‍රවණ්ඩත්වයෙන් තොර වෙනවා. ඔබ ලඟ කිසිම ප්‍රවණ්ඩත්වයක් නැහැ. ඔබ කාටවත් කිසිම දුකක් දෙන්නේත් නැහැ. ප්‍රවණ්ඩත්වය යනු දුක් දීමයි. කෙනෙක්ට දුටම් දීම, කඩුවක් භාවිත කිරීම හෝ රාගය නම් වූ අසිපත අතට ගැනීම වැනි මේ සෑම දෙයක්ම අයිති වන්නේ දුක් දීම යන්නටයි. ඔබ කිසිම ආකාරයක දුකක් නොදෙනා නිසා තමයි ඔබගේ උත්තරීතර ධර්මය අවිහිංසාව කියා කියන්නේ. සෑම මනුෂ්‍යයෙක්ම ප්‍රවණ්ඩකාරී ක්‍රියා කරනවා. මෙය රාවණ්ගේ රාජ්‍යයයි. ශ්‍රී ක්‍රිෂ්ණා ගැන කියනා විට පවා මෙවන් හිංසාකාරී ක්‍රියා ඔහුගේ චරිතයටත් ඇතුළු කර තිබෙනවා. ශ්‍රී ක්‍රිෂ්ණා කුමාරයෙක්ව සිටි බව ඔය දරුවන් දන්නවා. ශ්‍රී ක්‍රිෂ්ණාට එවන් හැසිරීමක් තිබුණු බවට හෝ එවන් ජීවිතයක් ගත කළ බවට කිසිම ගැටළුවක් නැහැ. දිව්‍යමය ක්‍රියා කරන්නේ දෙවියනුයි. ඔහු මැණික් වෙළෙන්දායි. ව්‍යාපාරිකයායි. දැනුමේ සාගරයයි. විජ්ජාකරුයි. ඔහෝ, නමුත් අශාරීරික උත්තරීතර ජීවය කොහොමද වෙළෙඳාම් කරන්නේ? ව්‍යාපාර කළ යුත්තේ මිනිස්සුයි. ඔහු ව්‍යාපාරිකයා වන්නේ කෙසේද, මැණික් වෙළෙන්දා වන්නේ කෙසේද යන දේවල් ගැන ඔබ දන්නවා. ඇයි සෑම කෙනෙක්ම ඔහුට සිහි කරන්නේ? ඔහෝ පාරිශුද්ධකරුවාණනි! සෑම කෙනෙක්මම ගැලවීම ලබා දෙන්නාණනි, දුක නැතිකර සතුට බෙදා දෙන්නාණනි. මේ සෑම ගුණයක්ම අදාළ වන්නේ ඔහුටයි. සුක්ෂ්ම කලාපයේ හෝ භෞතික ලෝකයේ සිටිනා කිසිම කෙනෙක්ම මෙය අදාළ වන්නේ නැහැ. මෙම ගුණ ගායනය අයත් වන්නේ අශාරීරික ලෝකයේ වාසය කරන්නාටයි. ඉහළම ඉහළ කෙනා පියායි. අප ඔහුගේ දරුවනුයි. අප සෑම කෙනෙක්ම මෙහි පැමිණෙන්නේ අපගේ උත්සාහයට අනුව උරුමය දිනා ගැනීමටයි. පියා කියනවා: ඔබට දුන් මෙම දැනුම පසුව අතුරුදන් වී යනවා. වෙනත් ගිතාවන් රැසක් තිබෙනවා. ඒ වුණත්, පැරණි ගිතාව නැවතත් මතු වේවි. දැන් භාවිත කරනා කඩදාසිය නැවතත් මතුවන්නේ නැහැ. ගිතාව භාෂාවත් ගණනාවකින් ලියැවී තිබෙනවා. ඉහළම ඉහළ දේ වන්නේ ගිතාවයි. නමුත්, ඒ සෑම දෙයක්ම නිර්මාණය කර තිබෙන්නේ මිනිසුන් විසින්මයි. ඒවා නිවැරදි නැහැ. මෙන්න මේ නිසා තමයි ඒ සෑම කෙනෙක්ම අත්කකාරයේ සිටින්නේ. දැනුමේ සුර්යයා පැයු විට, අත්කකාරය දුරු වී යනවා කියා කියන්නේ මෙන්න මේ නිසායි. මෙය භෞතික සුර්යයා ගැන කියැවුනක් නොවෙයි. මෙය අයිති දැනුම නම් වූ සුර්යයාටයි. මෙම සුර්යයා හිරු රැස් හා චතුර ලබා දෙනවා. ඔවුන් මේවායේ නම් මාරු කර දමලා. දැනුමේ සාගරය, දැනුමේ සුර්යයා යනුවෙන් හඳුන්වනවා. ඔබගේ අත්කකාරය දුරු වී ගියේ කෙසේද කියා දැන් ඔබ දන්නවා. ලෝකයේ මූල, මැද හා අග ගැන දන්නේ ඔබ පමණි. නිර්මාණය කළ කෙනාගේ චරිතය ඔබ හොඳින් දන්නා නිසා එම නළු නිලියන්ගේ චරිතයත් ඔබ විසින් දැනගත යුතුයි. දැන් ඔබට දැනුම ලැබෙනවා. මෙම බාබා ඉතාමත් ආදරණීය කෙනෙක් බව ඔබ දන්නවා. ඔහු අපට ජීවිත දානය ලබා දී අපට දුකින් මුදවා ගන්නවා. මාරයාගේ නියපොතු වලින් ඔහු අපට බේරා ගන්නා. කෙනෙක්ම මරණින් බේරා ගත් විට, වෛද්‍යවරයා තමාට ජීවිත දානය දුන්නා කියා මිනිස්සු කියනවා. ජීවිත දානය ඔබට ලැබෙන්නේ එක් වතාවකදීයි. අහවල් අහවල් කෙනා මට ජීවිත දානය දුන්නා කියා කියන්න තරම් ඔබ ලෙඩකට වැටෙන්නේ නැහැ. මෙය සම්පූර්ණයෙන්ම අළුත් දෙයක්. ජීවත්ව සිටිනා තාක් කල් ඔබ පියාට අයිතිව සිටිය යුතුයි. මායා, රාවණ් ඇතුළු අයට තමා ලඟට ඇද ගන්නවා. එවන් අයට කියන්නේ මාරයාගේ ස්වරූපයෙන් පැමිණි රාවණ් ඔවුන්ට කා දැමූ බවයි. මිනිස්සු දෙවියන්ගේ ඔබොක්කුව මතට ගොස් පසුව යක්ෂයාගේ ඔබොක්කුවට පතිනවා. මාරයා ඔවුන්ට ගිල ගත්තේ නැහැ. ඔවුන් ජීවතුන් අතර සිටියදීම බාබාට අයිති වී පසුව ජීවතුන් අතර සිටියදීම රාවණ්ට අයිති වුණා. මෙහිදී ධාර්මික අය බවට පත් වී, පසුව අධාර්මිකයින් වෙනවා. දැන් මෙම සංගම යුගය ධාර්මික ලෝකයයි. එහි ඇත්තේ අධාර්මික ලෝකයයි. ස්වර්ණම යුගයේ ඇත්තේ එක් ධර්මයක් පමණයි. කලී යුගයේදී තිබෙන්නේ අධර්මයේ රාජ්‍යයයි. කවුරවයින්නේ රාජ්‍යයයි. පාණ්ඩවයින් හා ක්‍රිෂ්ණාව ලඟ තබාගෙන සිටියා කියා සඳහන් කර තිබෙනවා. ඔබට ශිව බාබා සිටිනවා. හොරෙන් ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයක් මතුවන්නේ නැහැ. රාජ්‍යය කවුරවයින්නේ නොවෙයි, පාණ්ඩවයින්ගේ නොවෙයි. පියා පැමිණ නිවැරදි ධාර්මික රාජ්‍යය ස්ථාපනය කරනවා. මිනිස්සුන්ට අවශ්‍ය රාමාගේ රාජ්‍යයයි. 'ස්වර්ගයේ නේවාසිකයින් බවට පත් වීමට අපට අවශ්‍යයි', ඉන් අදහස් වන්නේ මෙය අපාය යන්නයි. කොහොමනමුත්, ඔබ සාප්පුවම මිනිස්සුන්ට කිව්වොත් ඔබ සිටින්නේ අපායේ කියා, ඔවුන් කලබලයට පත් වේවි. පියා දැන් මෙහි ඉඳගෙන දරුවන් වන ඔබට සියල්ල පැහැදිලි කර කියා දෙනවා. අසීමිත පියා අශාරීරිකයි. දෙවියන් කියා ඇමතිය හැක්කේ අසීමිත පියාව පමණයි. සීමිත පියවරුන්ට දෙවියන් කියන්න බැහැ. ක්‍රිෂ්ණාටත් දැනුමේ සාගරය කියා හෝ පාරිශුද්ධකරු කියා අමතන්න බැහැ. ඔහුගේ ගුණ දන්නේ බ්‍රහ්මීන්වරුන් වන ඔබ පමණයි. පියා පැමිණ ඔබට ඔහු හා සම කරවනවා. පියා දන්නවා; දරුවන් වන ඔබත් දන්නවා. භෞතික දරුවන් තම භෞතික පියාගෙන් භෞතික උරුමයක් ලබා ගන්නවා සේ ඔබත් දැන් ඔබගේ උරුමය දිනා ගන්නවා. වෙනස එපමණයි. මෙහිදී තමන් තම උරුමය දිනා ගන්නේ අසීමිත පියාගෙන්ය යන්න ඔබට වැටහෙනවා. අසීමිත පියාගෙන් උරුමය දිනා ගැනීම සඳහා තමා දැන් පැමිණ සිටිනවාය කියා කිව හැකි වෙනත් කිසිම පාසලක්වත් ආධ්‍යාත්මික කණ්ඩායමක්වත් නැහැ. පියා ඔබට රාජයෝගා උගන්වන්නේ මෙහිදීයි. ඔහු කියනවා: ඔබ සාමාන්‍ය මනුෂ්‍ය තත්ත්වයෙන් නාරායන්වරුන් බවට පත්වෙනවා. එය අනිවාර්යෙන්ම සිදුවන්නේ සංගම යුගයේදීයි. එනම්, කලී යුගයේ අවසානය හා සන් යුගයේ ආරම්භය වන සංගමයේදීයි. එහිදී ඔබ උත්සාහ දරා සාමාන්‍ය මනුෂ්‍ය තත්ත්වයෙන් නාරායන් කෙනෙක් බවට පත් වෙනවා. සාමාන්‍ය මනුෂ්‍ය තත්ත්වයෙන් නාරායන් කෙනෙක් වීමටත්, සාමාන්‍ය කාන්තාවකගෙන් ලක්ෂ්මි කෙනෙක් වීමටත් අප බාබා සමඟ මෙම රාජයෝගාව හදාරනවා. මිනිස්සු නාර්ටන් (නර-සාමාන්‍ය මිනිසා) හා නාරායන්ටත් කෝවිල් හඳනවා. ලක්ෂ්මි නාරායන් තිදෙනා

එකම සිටිනා නිසා ඔහුට අත් හරක් දි තිබෙනවා. කාන්තාව වන ලක්ෂ්මී වෙනුවෙන් දේවාලයක් ඉදි වී නැහැ. දිපමාලාවේදී මිනිස්සු ලක්ෂ්මීට ආරාධනා කරනවා. ඇයට හඳුන්වන්නේ මහා ලක්ෂ්මී කියලයි. අත් හරක්කින් තොරවුණු ලක්ෂ්මී පිළිමයක් ඔබ කොහේවත් දැක නැහැ. මිනිස්සු වන්දනා කරන්නේ චිත්තේ දේවත්ව ස්වරූපයයි. මෙන්න මේ නිසා තමයි ඔහුට අත් හරක් දි තිබෙන්නේ. මේ සෑම දෙයක්ම පහදා දෙන්නේ පියායි. මිනිස්සු කිසිම දෙයක් දන්නේ නැහැ. ඔවුන් දෙවියන් දෙස බල බලා එහේ මෙහේ රස්තියාදු ගසනවා. දෙවියන් සිටින්නේ ඉහළයි. ඉතින් මෙහේ ඔහුට සෙවීමේ ඇති එළය කුමක්ද? දේවාලයේ තිබෙනා ක්‍රිස්ණා පින්තූරය ගෙදර තියාගෙන වන්දනා කරන්නේ නැත්තේ ඇයි? ඇයි විශේෂයෙන්ම දේවාල වලටම යන්නේ? දේවාල වලට ගොස් මුදලක් තියා දානමානාදිය කරනවා. තමාගේම ගෙදර ඉඳගෙන නම් කාට දානය කරන්නනද? ඒ සෑම දෙයක්ම අයිති හක්ති මාර්ගයටයි. පියා කියනවා: පින්තූර ආදිය තබා ගැනීමේ කිසිම වුවමනාවක් නැහැ. ඔබ ශිව බාබාගේ පින්තූරයක් තියාගෙන ඉන්නේ ඔහුට දන්නේ නැතිවද? පින්තූරයක් තිබුණොත් පමණක් ඔහුට සිහි කළ හැක්කේ? දරුවෙකුගේ පියෙක් තවම ජීවතුන් අතර සිටිනවා නම් පින්තූරයක් තියාගෙන ඉන්නේ කුමකටද? පියා ඔබට දැනුම දෙනවා. ඉතින් පින්තූරයක් කුමකටද? ඇතැම් අයට පින්තූර දෙන්නේ ඔවුන් ඔවුන්ගේ මහඵ වයසේ සිටිනා අය නිසා, බාබාව අමතක වන නිසායි. කොහොමනමුත්, ඔබ දිගින් දිගටම ශාරීරික ජීවිත්වම සිහි කරන්න පටන් ගත්තොත්, අවසානයේදීත් ඔබ කරන්නේ ඔවුන්වම සිහි කිරීමයි. තල්ලුවක් තිබෙනවා නම් ඔවුන් ඔබ පසු පසම ඒවි. තත්ත්වය එසේ නම් කොපමණ පින්තූර තියාගෙන සිටියත්, කුමන හෝ දෙයකට ඔබගේ ඇදීමක් තිබෙනවා නම් අනිවාර්යෙන්ම ඔබ ඒ දෙයම සිහි කරාවි. මෙන්න මේ නිසා තමයි බාබා කියන්නේ: දරුවනි, සම්පූර්ණයෙන්ම බැඳීමෙන් මිදෙන්න. ඕනෑම දෙයක් සඳහා බැඳීමක් තිබෙනවා නම්, සපත්තු කුට්ටි දෙකක්, තුනක්, හතරක් තිබෙනවානම් ඔබ මතක් කරන්නේ ඒවාමයි. මෙන්න මේ නිසා තමයි ඔබට කියා තිබෙන්නේ අනවශ්‍ය ලෙස නොයෙකුත් දේවල් එකතු කර ගන්න එපා කියලා. නැතිනම්, ඔබගේ බුද්ධිය ඒ දේවල් වෙතම ඇදී යාවි. එකම එක පියා හැරෙන්න වෙන කිසිම කෙනෙක් සිහි කරන්න එපා. ඇතැම් අය හොඳ ඇඳුම් වලට, සපත්තු වලට, ඔරලෝසු වලට, මුදල් වලට කැදරයි. ඒවා ලඟ තබාගෙන සිටියොත් ඔබ ඒවාම සිහි කරාවි. ඔබ ලඟ තිබෙනා දේවල් ගැන බාබා දැනගත යුතුයි. ඇත්තෙන්ම කියනවානම්, ඔබ කිසිම දෙයක් තබා නොගත යුතුයි. ඔබට දුන් දේ පමණක් තියා ගත්තොත් ඇති. එකම එක බාබා හැරෙන්න වෙන කිසිම දෙයක් ඔබ සිහි නොකළ යුතුයි. මෙවන් පුහුණුවක් ඔබට තිබිය යුතුයි. ලෝකයේ පාලකවරයෙක් බවට පත් වීමට ඔබට හැකි වන්නේ එවිට පමණි. රාධි හා ක්‍රිස්ණා ලෝක පාලකවරුන් වශයෙන් සිටියා කියා කිසිම කෙනෙක් දන්නේ නැහැ. අතීතයේ ඔවුන් භාරතය පාලනය කළා. ඔවුන්ගේ මාළිගා යමුනා නදි අසබඩ තිබුණා කියා පමණයි මිනිස්සු දන්නේ. කොහොමනමුත්, ඔවුන් ලෝක පාලකවරුන් වශයෙන් සිටියා. මෙය තිබෙන්නේ ඔබගේ බුද්ධියේ පමණයි. අසීමිත පියා ඔබට අසීමිත පාලකවරුන් බවට පත් කරවීම සඳහා පැමිණ සිටියි. පූරවැසියන් හා රජවරුන් අතර විශාල වෙනසක් තිබෙනවා. සාමන්‍ය මනුෂ්‍ය තත්ත්වයෙන් නාරායන් කෙනෙක් බවට පත් වීමට ඔබ මෙහි පැමිණ සිටිනා නිසා සම්පූර්ණයෙන්ම මේවා අනුගමනය කළ යුතුයි. සිහන තත්ත්වයෙන් ධනවත් කෙනෙක් බවට ඔබ පත් විය යුතුයි. එපමණ උත්සාහයක් ඔබ දැරිය යුතුයි. සතුටින් ඉගෙන ගන්න. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උද්‍යානක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. දැනුමින් හා යෝග්‍යවෙන් සෑම කෙනෙක්මම උදව් කරන්න. දේවත්ව අවිහිංසාවට පත්වන්න. කිසිම කෙනෙක්ට දුක් දෙන්න එපා.
2. බැඳීම් ජය ගත්තෙක් බවට පත් වන්න. ඔබගේ බුද්ධිය කිසිම දෙයක් වෙත ඇදී නොයා යුතුයි. එකම එක පියාව පමණක් සෑම විටම සිහි කිරීම පුහුණු කරන්න.

වරදානය : ඔබ ඔබගේ දිව්‍යමය බුද්ධියෙන්, ත්‍රිකාලදර්ශී ස්ථිතිය අත්විඳ, සාර්ථකත්වයේ ප්‍රතිරූපක් වේවා. ඔබගේ බ්‍රහ්මත උපතේ විශේෂ තිලිණය වන්නේ දිව්‍යමය බුද්ධියකි. මෙම දිව්‍යමය බුද්ධියෙන් ඔබට පියාව, තමන්ට සහ තුන් කාලය පිළිබඳ කරුණු, පැහැදිලිව දැන ගත හැක. සිහිපත් කිරීම තුළින්, ඔබට සියලුම බල ධාරණය කර ගත හැකි වන්නේ, දිව්‍යමය බුද්ධියෙන් පමණයි. දිව්‍යමය බුද්ධියෙන් ඔබ ත්‍රිකාලදර්ශී වීමේ ස්ථිතිය අත්දකියි. ඔවුන් ඉදිරියේ තුන් කාලය පිළිබඳ කරුණු පැහැදිලිව තිබෙයි. මෙසේද පැවසෙයි: ඔබ කුමක් සිතුවත්, කුමක් පැවසුවත්, එහි පෙර සහ පසු ප්‍රතිඵල ගැන සිතන්න. එහි ප්‍රතිඵලය දැනගෙන ක්‍රියා සිදු කිරීමෙන්, ඔබට අනිවාර්යෙන් සාර්ථකත්වය හිමි වෙයි.

පාඨය : නිවැරදි තීරණයක් ගැනීම සඳහා, ආධ්‍යාත්මික කුලමත් බව තුළින්, සැහැල්ලු ස්ථිතියක ස්ථාවරව රැඳී සිටින්න.

*** මේ ශාන්ති ***